

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Na osnovi članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU ATENSKE KONVENCIJE IZ 1974. GODINE O PRIJEVOZU PUTNIKA I NJIHOVE PRTLJAGE MOREM, S PROTOKOLIMA IZ 1976. I 1990. GODINE

Proglašavam Zakon o potvrđivanju Atenske konvencije iz 1974. godine o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, s protokolima iz 1976. i 1990. godine, koji je donio Zastupnički dom Sabora Republike Hrvatske na sjednici 24. siječnja 1997.

Broj: 01-97-154/1
Zagreb, 30. siječnja 1997.

Predsjednik
Republike Hrvatske
dr. Franjo Tužman, v. r.

ZAKON

O POTVRĐIVANJU ATENSKE KONVENCIJE IZ 1974. GODINE O PRIJEVOZU PUTNIKA I NJIHOVE PRTLJAGE MOREM, S PROTOKOLIMA IZ 1976. I 1990. GODINE

Članak 1.

Potvrđuje se Atenska konvencija iz 1974. godine o prijevozu putnika i njihove prtljage morem potpisana u Ateni 13. prosinca 1974. godine u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku, Protokol iz 1976. godine Atenske konvencije iz 1974. godine o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, potpisan u Londonu 19. studenoga 1976. godine u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku, te Protokol iz 1990. godine Atenske konvencije iz 1974. godine o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, potpisan u Londonu 29. ožujka 1990. godine u izvorniku na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom.

Članak 2.

Tekst Atenske konvencije iz 1974. godine o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, tekst Protokola iz 1976. godine Atenske konvencije iz 1974. godine o prijevozu putnika i njihove prtljage morem i tekst Protokola iz 1990. godine Atenske konvencije iz 1974. godine o prijevozu putnika i njihove prtljage morem u izvorniku na engleskom i u prijevodu na hrvatski jezik glase:

**ATENSKA KONVENCIJA IZ 1974. GODINE
O PRIJEVOZU PUTNIKA I NJIHOVE
PRTLJAGE MOREM**

DRŽAVE UGOVORNICE ove Konvencije,

PRIZNAJUZI potrebu da se ugovorom uređuju neke odredbe koje se odnose na prijevoz putnika i njihove prtljage morem;

ODLUČILE SU sklopiti Konvenciju u tu svrhu i dogovorile se o sljedećem:

Članak 1.

Definicije

U ovoj Konvenciji ovi izrazi znače:

1. (a) "vozar" je osoba koja sklapa ugovor o prijevozu ili u čije se ime taj ugovor sklapa bilo da on sam stvarno obavlja prijevoz, bilo da ga obavlja preko stvarnog vozara;
- (b) "stvarni vozar" je osoba različita od vozara, bilo da je je vlasnik broda, naručilac ili brodar broda, koji stvarno obavlja prijevoz u cijelosti ili dio prijevoza;
2. "ugovor o prijevozu" je ugovor koji sklapa vozar ili u čije se ime taj ugovor sklapa za prijevoz putnika ili putnika i njegove prtljage morem, ovisno o slučaju;
3. "brod" je samo pomorski brod, isključujući lebdjelice;
4. "putnik" je svaka osoba koja se prevozi brodom,
 - (a) na temelju ugovora o prijevozu, ili
 - (b) s pristankom vozara, prati vozilo ili čamce čamotinje koje se prevoze na temelju ugovora o prijevozu robe koji nije uređen ovom Konvencijom;
5. "prtljaga" je svaka stvar ili vozilo koji se prevoze na temelju ugovora o prijevozu, osim:
 - (a) stvari i vozila koja se prevoze na temelju brodarskog ugovora, teretnice ili drugog ugovora koji se ponajprije odnosi na prijevoz stvari, i
 - (b) čamce čamotinje;
6. "ručna prtljaga" je prtljaga koju putnik ima u svojoj kabini ili koju inače drži, čuva ili nadzire. Osim što se tiče primjene stavka 8. ovoga članka i članka 8., ručna prtljaga uključuje prtljagu koju putnik ima u svome vozilu ili na vozilu;
7. "gubitak ili šteta na prtljazi" uključuje materijalnu štetu koja je nastala iz razloga što prtljaga nije predana putniku u razumnom roku nakon dolaska broda na kojemu

se prtljaga prevozila ili ju je trebalo prevoziti, ali ne obuhvaća zakašnjenja prouzročena trajkom i drugim radničkim sporovima.

8. "prijevoz" obuhvaća razdoblje:

(a) glede putnika i njegove ručne prtljage, vrijeme za koje se putnik i /ili njegova ručna prtljaga nalazi na brodu ili vrijeme ukrcavanja ili iskrcavanja, te vrijeme za koje se putnik i njegova ručna prtljaga prevoze vodenim putem od obale do broda ili obratno, ako je cijena takvog prijevoza uračunata u cijenu putne karte ili ako vozar stavi putniku na raspolaganje brod koji se koristi za takav sporedni prijevoz. Međutim, što se tiče putnika, prijevoz ne obuhvaća vrijeme u kojemu se putnik nalazi u lučkoj postaji ili na gatu ili na bilo kojem drugom lučkom uređaju;

(b) također i glede ručne prtljage vrijeme za koje je putnik u lučkoj postaji ili na gatu ili na bilo kojem drugom lučkom uređaju ako je vozar ili njegov službenik ili punomoćnik primio tu prtljagu i nije je predao putniku;

(c) glede ostale prtljage koja nije ručna prtljaga, vrijeme za koje je vozar ili njegov službenik ili punomoćnik primio tu prtljagu na obali ili na brodu do trenutka kada ju je vozar ili njegov službenik ili punomoćnik predao;

9. "međunarodni prijevoz" je svaki prijevoz u kojemu se, prema ugovoru o prijevozu, mjesto polaska i mjesto odredišta nalaze u dvije različite države, ili u samo jednoj državi ako se, prema ugovoru o prijevozu ili redu plovidbe, usputna luka nalazi u drugoj državi;

10. "Organizacija" je Međuvladina pomorska savjetodavna organizacija.

Članak 2.

Primjena

1. Ova se Konvencija primjenjuje na svaki međunarodni prijevoz:

(a) ako brod vije zastavu ili je upisan u državi ugovornici ove Konvencije, ili

(b) je sklopljen ugovor o prijevozu u državi ugovornici ove Konvencije, ili

(c) ako je mjesto polaska ili odredišta, prema ugovoru o prijevozu, u državi ugovornici ove Konvencije.

2. Bez obzira na stavak 1. ovoga članka, ova se Konvencija ne primjenjuje ako je prijevoz, prema nekoj drugoj međunarodnoj konvenciji koja se odnosi na prijevoz putnika ili prtljage drugim načinom prijevoza, podvrgnut režimu građanske odgovornosti prema odredbama te konvencije, ako bi se ove odredbe obvezno primjenjivale na prijevoz morem.

Članak 3.

Odgovornost vozara

1. Vozar odgovara za pretrpljenu štetu zbog smrti ili tjelesne ozljede putnika i za gubitak ili oštećenje prtljage ako se događaj koji je prouzročio tako pretrpljenu štetu dogodio za vrijeme prijevoza zbog krivnje ili propusta vozaara ili njegovih službenika ili punomoćnika koji rade u granicama svoje službe.

2. Tužitelj je dužan dokazati da je događaj koji je prouzročio gubitak ili oštećenje nastao za vrijeme prijevoza te opseg gubitka ili oštećenja.

3. Krivnja ili nemarnost vozaara ili njegovih službenika ili punomoćnika koji rade u granicama svoje službe pretpostavljaju se, dok se ne dokaže suprotno, ako su smrt ili tjelesna ozljeda putnika ili gubitak ili oštećenje ručne prtljage nastali pri brodolomu, sudaru, nasukanju, eksploziji ili požaru ili zbog mane broda. Što se tiče gubitka ili oštećenja druge prtljage, takva krivnja ili nemarnost se pretpostavljaju dok se ne dokaže suprotno, bez obzira na narav događaja koji je prouzročio gubitak ili oštećenje. U svim drugim slučajevima tužitelj je dužan dokazati krivnju ili nemarnost.

Članak 4.

Stvarni vozar

1. Ako se obavljanje prijevoza ili dijela prijevoza povjeri stvarnom vozaaru, vozar u svakom slučaju ostaje odgovoran za cjelokupan prijevoz prema odredbama ove Konvencije. Osim toga, stvarni vozar podliježe odredbama ove Konvencije ali je i ovlašten na njih se pozivati za dio prijevoza koji obavlja.

2. Vozar, glede prijevoza koji obavlja stvarni vozar, odgovara za djela i propuste stvarnog vozaara i njegovih službenika i punomoćnika koji rade u granicama svoje službe.

3. Svaki poseban sporazum na osnovi kojega vozar preuzima obveze koje ova Konvencija ne nameće ili se odriče prava koja predviđa ova Konvencija tiče se stvarnog vozaara samo ako se on izričito i pisano suglasi.

4. Kada i u opsegu u kojem oba, vozar i stvarni vozar odgovaraju, njihova je odgovornost solidarna.

5. Nijedna odredba ovoga članka neće utjecati na bilo koje regresno pravo između vozaara i stvarnog vozaara.

Članak 5.

Dragocjenosti

Vozar ne odgovara za gubitak ili oštećenje novca, vrijednosnih papira, zlata, srebrnih predmeta, dragulja, nakita, umjetničkih predmeta i drugih dragocjenosti osim ako su te dragocjenosti pohranjene kod vozaara za ugovoreno čuvanje, u kojem slučaju vozar odgovara najviše do granice predviđene u stavku 3. članka 8., osim ako nije ugovorena viša granica prema stavku 1. članka 10.

Članak 6.

Podijeljena krivnja

Ako vozač dokaže da su smrt ili tjelesna ozljeda putnika ili gubitak ili oštećenje njegove prtljage u cijelosti ili djelomično prouzročeni krivnjom ili propustom putnika, nadležni sud može u cijelosti ili dijelom osloboditi vozača odgovornosti prema odredbama mjerodavnog prava za taj sud.

Članak 7.

Ograničenje odgovornosti za tjelesnu ozljedu

1. Odgovornost vozača za smrt ili tjelesnu ozljedu putnika neće ni u kojem slučaju prijeći 700.000 franaka po putovanju. Ako se u skladu s pravom nadležnoga suda u konkretnom slučaju naknada štete dostiže u obliku rente, odgovarajuća kapitalizirana vrijednost rente ne može prijeći navedeno ograničenje.
2. Bez obzira na stavak 1. ovoga članka, domaće pravo države ugovornice ove Konvencije može utvrditi, ako se radi o vozačima koji su državljanini te države, višu svotu ograničenja odgovornosti *per capita*.

Članak 8.

Ograničenje odgovornosti za gubitak ili oštećenje prtljage

1. Odgovornost vozača za gubitak ili oštećenje ručne prtljage neće ni u kojem slučaju prijeći 12.500 franaka po putniku i putovanju.
2. Odgovornost vozača za gubitak ili oštećenje vozila, uključujući prtljagu koja se prevozi u vozilu ili na njemu, neće ni u kojem slučaju prijeći 50.000 franaka po vozilu i putovanju.
3. Odgovornost vozača za gubitak ili oštećenje druge prtljage, a ne one koja se spominje u stavcima 1. i 2. ovoga članka, neće ni u kojem slučaju prijeći 18.000 franaka po putniku i putovanju.
4. Vozač i putnik mogu ugovoriti da vozač odgovara tek nakon odbitka franšize koja ne prelazi 1.750 franaka u slučaju štete na vozilu i ne prelazi 200 franaka po putniku u slučaju gubitka ili štete na drugoj prtljazi, a takva će se svota odbiti od gubitka ili oštećenja.

Članak 9.

Obračunska jedinica i preračunavanje (konverzija)

1. Franak koji se spominje u ovoj Konvenciji smatra se da se odnosi na jedinicu koja se sastoji od 65,5 miligrama zlata finoće devetsto tisućnina.

2. Iznosi koji se spominju u člancima 7. i 8. preračunavaju se u domaću valutu država nadležnog suda u konkretnom sporu na osnovi slušbene vrijednosti te valute, pozivom na jedinicu kako je određena u stavku 1. ovoga članka, na dan presude ili na dan sporazumno određene od stranaka. Ako ne postoji takva slušbena vrijednost, nadležno tijelo odnosno države određuje što se smatra slušbenom vrijednosti za svrhu ove Konvencije.

Članak 10.

Dodatne odredbe o ograničenju odgovornosti

1. Vozaar i putnik mogu izričito i pisano ugovoriti veću granicu odgovornosti od granice propisane u člancima 7. i 8.
2. Kamate i troškovi postupka nisu uključeni u granice odgovornosti propisane u člancima 7. i 8.

Članak 11.

Zaštite i ograničenja za vozaarove slušbenike

Ako se podnese tužba prema slušbeniku ili punomoćniku vozaara ili stvarnog vozaara zbog štete koju uređuje ova Konvencija, taj slušbenik ili punomoćnik, ako dokaže da je radio u granicama svoje slušbe, ima pravo koristiti se pravima i ograničenjima odgovornosti na koja se vozaar ili stvarni vozaar može pozvati prema ovoj Konvenciji.

Članak 12.

Kumulacija tužbi

1. Kada se ostvare uvjeti za ograničenje odgovornosti propisane u člancima 7. i 8., te granice vrijede na ukupni iznos koji se može naknaditi u okviru svih tužbi zbog smrti ili tjelesne ozljede svakog putnika ili zbog gubitka ili oštećenja njegove prtljage.
2. U slučaju prijevoza koji je obavio stvarni vozaar, ukupna svota koja se može naknaditi od vozaara i stvarnog vozaara i njihovih slušbenika i punomoćnika koji rade u okviru svoje slušbe ne može prijeći najviše u svotu što bi se mogla dosuditi prema vozaaru ili stvarnom vozaaru na osnovi ove Konvencije, s time da nijedna od tih osoba ne odgovara za svotu koja prekoračuje granicu koja se na nju može primijeniti.
3. U svakom slučaju kad se slušbenik ili punomoćnik vozaara ili stvarnog vozaara može pozvati prema članku 11. ove Konvencije na ograničenje odgovornosti propisano u člancima 7. i 8., ukupna svota koja se može naknaditi od vozaara ili stvarnog vozaara, prema slučaju, i od slušbenika ili punomoćnika, neće prijeći to ograničenje.

Članak 13.

Gubitak prava na ograničenje odgovornosti

1. Vozar nema pravo na povlasticu ograničenja odgovornosti koje je propisano u člancima 7. i 8. i stavku 1. članka 10. ako se dokaže da je šteta nastala zbog radnje ili propusta koji je vozač učinio u namjeri da prouzroči takvu štetu, ili bezobzirno i sa znanjem da bi takva šteta vjerojatno mogla nastupiti.

2. Službenik ili punomoćnik vozača ili stvarnog vozača nema pravo na povlasticu tog ograničenja ako se dokaže da je šteta nastala od radnje ili propusta koji je taj službenik ili punomoćnik učinio u namjeri da prouzroči štetu, ili bezobzirno i sa znanjem da bi takva šteta vjerojatno mogla nastupiti.

Članak 14.

Osnova za tužbu

Tužba za štetu zbog smrti ili tjelesne ozljede putnika, ili za gubitak ili oštećenje prtljage ne može se podnijeti protiv vozača ili stvarnog vozača na drugi način nego u skladu s odredbama ove Konvencije.

Članak 15.

Prigovor zbog gubitka ili oštećenja prtljage

1. Putnik je dužan uputiti pisani prigovor vozaču ili njegovu punomoćniku:

(a) u slučaju vidljive štete na prtljazi:

(i) kada je u pitanju ručna prtljaga, prije ili u trenutku iskrcaja putnika;

(ii) kada je u pitanju ostala prtljaga, prije ili u trenutku njezina izdavanja;

(b) u slučaju štete na prtljazi koja nije vidljiva, ili u slučaju gubitka prtljage, u roku od 15 dana od dana iskrcaja ili izdavanja ili od dana kada je prtljaga trebala biti izdana.

2. Ako putnik ne postupi prema odredbama ovoga članka, pretpostavlja se, dok se ne dokaže suprotno, da je prtljagu primio neoštećen.

3. Pisani prigovor nije potreban ako je stanje prtljage utvrđeno u nazočnosti obiju stranaka u trenutku njezina preuzimanja.

Članak 16.

Zastara tužbe

1. Svaka tužba za štetu zbog smrti ili tjelesne ozljede putnika ili zbog gubitka ili oštećenja prtljage zastarijeva nakon proteka dviju godina.

2. Vrijeme zastare računa se na sljedeći način:

(a) u slučaju tjelesne ozljede, od dana iskrcaja putnika;

(b) u slučaju smrti putnika koja je nastala u tijeku prijevoza, od dana kada se putnik trebao iskrcati, a u slučaju tjelesne ozljede koja se dogodila u tijeku prijevoza zbog koje je nastupila smrt putnika nakon njegova iskrcanja, od dana smrti, uz uvjet da ovo razdoblje ne prelazi tri godine od dana iskrcanja;

(c) u slučaju gubitka ili oštećenja prtljage, od dana iskrcanja ili od dana kada se iskrcaj trebao obaviti, ovisno o tome što je kasnije.

3. Pravo nadležnosti suda pred kojim se vodi spor uređuje razloge obustave i prekida zastarnih rokova, ali ni u kojem slučaju ne može se tužba po ovoj Konvenciji podnijeti po isteku roka od tri godine računajući od dana iskrcanja putnika ili od dana kada se iskrcaj trebao obaviti, ovisno o tome što je kasnije.

4. Bez obzira na stavke 1., 2. i 3. ovoga članka, zastarni rok se može produljiti izjavom vozača ili dogovorom stranaka pošto je nastalo potraživanje. Izjave ili ugovor moraju biti pisani.

Članak 17.

Nadležna sudbenost

1. Svaka se tužba koja se podnosi na osnovi ove Konvencije, po izboru tužitelja, podnosi pred jednim od sudova koji se niže navode, ako se taj sud nalazi u državi ugovornici ove Konvencije:

(a) sud mjesta stalnog boravišta ili glavnog poslovnog sjedišta tuženoga, ili

(b) sud mjesta odlaska ili sud mjesta određivanja prema ugovoru o prijevozu, ili

(c) sud države prebivališta ili stalnog boravišta tužitelja, ako tuženi ima poslovno sjedište i podvrgnut je sudbenosti te države, ili

(d) sud države gdje je sklopljen ugovor o prijevozu, ako tuženi ima poslovno sjedište i podvrgnut je sudbenosti te države.

2. Nakon nastanka događaja koji je prouzročio štetu, stranke se mogu dogovoriti da se zahtjev za naknadu štete može podvrći bilo kojoj sudbenosti ili arbitraži.

Članak 18.

Ništavost ugovornih odredaba

Svaka ugovorna odredba koja se sklopi prije nego što nastane događaj koji je prouzročio smrt ili tjelesnu ozljedu putnika ili gubitak ili oštećenje prtljage, sa svrhom da oslobodi vozača od odgovornosti prema putniku ili da odredi nižu granicu odgovornosti od one koja je utvrđena u ovoj Konvenciji, osim što je predviđeno u stavku 4. članka 8., te svaka takva odredba sklopljena sa svrhom da prebacuje teret dokaza koji leži na vozaču, ili s ušinkom da ograniči pravo izbora koje je uređeno u stavku 1. članka 17., ništava je i bez ušinka, ali ništavost takve odredbe ne čini nevaljalim ugovor o prijevozu koji ostaje podvrgnut odredbama ove Konvencije.

Članak 19.

Druge konvencije o ograničenju odgovornosti

Ova Konvencija ne mijenja prava i obveze vozara, stvarnog vozara i njihovih službenika ili punomoćnika, koje su predviđene u međunarodnoj konvenciji o ograničenju odgovornosti vlasnika pomorskih brodova.

Članak 20.

Nuklearna šteta

Nema odgovornosti na osnovi ove Konvencije za štetu prouzročenu nuklearnim događajem:

(a) ako poduzetnik nuklearnog postrojenja odgovara za takvu štetu ili na osnovi Pariške konvencije od 29. srpnja 1960. godine o odgovornosti trećoj osobi na polju nuklearne energije kako je dopunjena Dodatnim protokolom od 28. siječnja 1964. godine, ili Bečke konvencije od 21. svibnja 1963. godine o građanskoj odgovornosti za nuklearnu štetu,

(b) ako poduzetnik nuklearnog postrojenja odgovara za takvu štetu na osnovi domaćeg prava koje uređuje odgovornost za takvu štetu, ako je takvo pravo u svakom pogledu isto toliko povoljno za osobe koje mogu pretrpjeti štetu kao Pariška ili Bečka konvencije.

Članak 21.

Trgovački prijevoz obavljen od strane tijela javne vlasti

Ova se Konvencija primjenjuje na trgovački prijevoz koji je poduzet od države ili tijela vlasti na osnovi ugovora o prijevozu u smislu članka 1.

Članak 22.

Izjava da se Konvencija ne primjenjuje

1. Svaka stranka može u trenutku potpisivanja, potvrđivanja, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja ovoj Konvenciji pisano izjaviti da ova Konvencija ne proizvodi učinak kada su putnik i vozar podanici ili državljani te stranke.

2. Svaka izjava koja se učini prema stavku 1. ovoga članka može se povući u svakom trenutku pisanom obavijesti glavnom tajniku Organizacije.

Članak 23.

Potpisivanje, potvrđivanje i pristupanje

1. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje u sjedištu Organizacije do 31. prosinca 1975. godine, a kasnije ostaje otvorena za pristupanje.

2. Države mogu postati stranke ove Konvencije

(a) potpisivanjem bez rezerve što se tiče potvrđivanja, prihvaćanja ili odobrenja;

(b) potpisivanjem uz rezervu potvrđivanja, prihvaćanja ili odobrenja koje slijedi potvrđivanjem, prihvaćanjem ili odobrenjem, ili

(c) pristupanjem.

3. Potvrđivanje, prihvaćanje, odobrenje ili pristupanje obavlja se polaganjem pravovaljane isprave glavnom tajniku Organizacije.

Članak 24.

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija stupa na snagu devedesetoga dana nakon dana kada ju je deset država potpisalo bez rezerve što se tiče potvrđivanja, prihvaćanja ili odobrenja ili su položile valjanu ispravu potvrđivanja, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja.

2. Za svaku državu koja kasnije potpiše ovu Konvenciju bez rezerve što se tiče potvrđivanja, prihvaćanja ili odobrenja, ili položi svoju ispravu o potvrđivanju, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju Konvenciji stupa na snagu devedesetoga dana nakon dana takvog potpisivanja ili polaganja.

Članak 25.

Otkazivanje

1. Ovu Konvenciju može otkazati jedna stranka u svakom trenutku nakon dana kada je Konvencija stupila na snagu za tu stranku.

2. Otkazivanje se obavlja polaganjem isprave glavnom tajniku Organizacije koji obavještava sve druge stranke o primitku isprave otkazivanja i o danu njezina polaganja.

3. Otkazivanje proizvodi učinak jednu godinu nakon polaganja isprave o otkazivanju, ili nakon duljeg roka koji se može predvidjeti u ispravi.

Članak 26.

Izmjene i dopune

1. Organizacija može sazvati konferenciju radi izmjene ili dopune ove Konvencije.

2. Organizacija saziva konferenciju stranaka ugovornica ove Konvencije za njezinu izmjenu ili dopunu na zahtjev od najmanje jedne trećine stranaka ugovornica.

3. Svaka država koja postane stranka ove Konvencije nakon stupanja na snagu izmjenjena koje je prihvatila konferencija sazvana prema ovome članku vezana je Konvencijom kako je izmijenjena.

Članak 27.

Depozitar

1. Ova Konvencija se pohranjuje kod glavnog tajnika Organizacije.

2. Glavni tajnik Organizacije će:

(a) obavijestiti sve države koje su potpisale ovu Konvenciju ili su joj pristupile:

(i) o svakom novom potpisu i svakom polaganju isprave, zajedno s njihovim datumom;

(ii) o datumu stupanja na snagu ove Konvencije;

(iii) o svakom otkazu ove Konvencije i o datumu njegova uθinka;

(b) predati ovjerovljene prijepise ove Konvencije svim državam potpisnicama i svim državam koje su pristupile ovoj Konvenciji.

3. Nakon stupanja na snagu ove Konvencije, glavni tajnik Organizacije predat će ovjerovljeni prijepis Tajništvu Ujedinjenih naroda radi upisa i objavljivanja u skladu sa člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda.

Članak 28.

Jezici

Ova Konvencija sastavljena je u jednom izvorniku na engleskom i francuskom jeziku, a oba teksta su jednako vjerodostojna. Glavni tajnik Organizacije pripremit će službene prijevode na ruski i španjolski jezik i pohraniti ih s potpisanim izvornikom.

U OVJERU GORNJEGA niše potpisani, koji su bili valjano ovlaštenj, potpisali su ovu Konvenciju.

SASTAVLJENO U ATENI, trinaestoga dana prosinca tisućudevetstotina sedamdesetθetvrte godine.